

Сливен” е публикувана през 1903 г. в периодическо списание на Българското книжовно дружество в София.

След краткия си престой в Бургас, Георги Козаров се установява в гр. Велико Търново. От 1903 до 1929 г. е главен архитект на града. Там създава семейство. Със съпругата си Анастасия Атанасова Хаджиславчева имат две дъщери – Анастасия и Йонка и син Атанас. През пролетта на 1906 г. съвместно с Михаил Хаджиславчев от гр. Търново и Христо Цървулков от гр. Бяла Слатина образуват събирателно дружество за построяване на керамична фабрика при гара Горна Оряховица. Козаров и Цървулков завършват строежа на фабриката през 1909 г.

В Търново Георги Козаров е избран за председател на местния туристически клон “Трапезица”. По негов почин и план във Велико Търново е построена първата туристическа сграда и е организирана първата ученическа спалня в България. Дава идея и участва в съставянето на един от първите български пътеводители /за гр. Велико Търново/. Козаров е председател на XIV събор на БТД в Търново през 1922 г. и на XX събор в гр. Плевен – 1927 г. Почетен член е на Българския туристически съюз. Няколко години е член на Търговско-индустриалната камара във Варна. Един от инициаторите е за създаване на съюза на керамичите в България през 1923 г., от когато е негов председател. Председател е и на Българския туринг клуб, 1929 г. Председателства Българското инженерно-архитектурно дружество през 1930 – 1931 г.

Георги Козаров рано напуска Сливен, но не престава да се интересува от проблемите на родния си град. През 1901 г. той е един от основателите на Сливенската дружба в София. През 1933 г. става неин председател, а през 1939 е избран за почетен член на дружбата. Дружбата на сливенци в София в продължение на десетилетия работи за икономическото и културно повдигане на града и повишаване благосъстоянието на гражданите му. През 1901 г. в Сливен се